

ΑΝΑΓΚΑΙΑ Η ΕΥΡΥΘΜΟΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ ΤΩΝ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΩΝ ΜΑΣ

Γράφει ο Ιωάννης Μ. Ασλανίδης

*Αυτοί που μελέτησαν τον τρόπο διακυβερνήσεων των Ανθρώπων, πρέπει να έχουν πεισθεί πως η τύχη των Εθνών εξαρτάται από την εκπαίδευση των Νέων. **ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ***

Είναι γεγονός σήμερα τα Πανεπιστήμια μας είναι εν πολλοίς και όχι στο σύνολό των, χώροι ανομίας και οχλοκρατίας, που δεν έχουν καμία σχέση με την αποστολή των. Είναι ακόμη απορίας άξιον, πώς πολλοί Πολιτικοί μας και Πανεπιστημιακοί μας, έχουν σπουδάσει σε Πανεπιστήμια του εξωτερικού, που δεν έχουν καμία σχέση με τα δικά μας, ν' ανέχονται την κατάσταση αυτή.

Τις ημέρες αυτές κοντεύει να καεί η Αθήνα και όχι μόνο, επειδή σκέπτεται η Κυβέρνηση ν' ασφαλίσει τα Πανεπιστήμια με την Αστυνομία. Λάθος η Αστυνομία να είναι η τελευταία λύση. Διότι! Ένα σωστά οργανωμένο Πανεπιστήμιο, μεταξύ πολλών υπηρεσιών που διαθέτει για την εύρυθμο λειτουργία του, πρέπει να διαθέτει και ειδικό τμήμα ασφαλείας μέσων, εγκαταστάσεων και προσωπικού.

Η Αστυνομία δεν είναι για να φυλάει τα Πανεπιστήμια, είναι για την εφαρμογή των Νόμων της Δημοκρατίας μας.

Για τον λόγο αυτό επανέρχομαι στο πρόβλημα των Πανεπιστημίων μας για άλλη μία φορά, με την ελπίδα μήπως Κυβέρνηση και Αντιπολίτευση προβληματισθούν, με την μέχρι σήμερα συμπεριφορά των.

Ασχολήθηκα με την υπέροχη Ελληνική νεολαία και το γενικό συμπέρασμά μου είναι ότι, **καθοδηγούμενοι οι νέοι μας, υπό συνετού, στοργικού, δίκαιου, και αποτελών ο ίδιος παράδειγμα προς μίμηση**, οι νέοι μας μπορούν να επιτύχουν θαύματα. Άλλως! τους οδηγούμε με μαθηματική ακρίβεια σε δρόμους απαιτήσεων, άνευ προσφοράς των ιδίων, αποστερούντες μελλοντικά των ουσιαστικών εκείνων αρχών και αξιών που απαιτούνται οπωσδήποτε σε μια κοινωνία από την επιστημονική κοινότητα της.

ΠΡΩΤΟΝ: Η Πρυτανεία δέσμια κομμάτων

Δεν πιστεύω ότι θα πρέπει να νοιώθει άνετα ένας καταξιωμένος επιστήμονας, ο οποίος ανέρχεται στο αξίωμα του Πρύτανη, με το 1/8 των ψήφων των φοιτητών του. Και! μάλιστα όταν ψηφίζεται από αυτούς, που αύριο εκβιαστικά και βάνουσα θα αναγκάσουν τον καταξιωμένο αυτό επιστήμονα να συμβασθεί με την συνείδησή του, για να ικανοποιήσει τα ανέντιμα και παράνομα αιτήματα των ολίγων. Αυτά τα παιδιά δυστυχώς είναι έργο των άθλιων κομματικών ινστρουκτόρων, που φώλιασαν στις αγνές παιδικές ψυχές των, την βία, την παρανομία, την ασέβεια, την παγκοσμιοποίηση του άπατρη, με αντάλλαγμα την αυριανή συμμετοχή του στην κομματική λίστα.

Το θέμα της επιλογής του Πρύτανη, είναι καθαρά και αποκλειστικό, λόγω εμπειρίας γνώσεων και αντικειμενικής κριτικής, έργο της επιστημονικής διδακτικής κοινότητας του Πανεπιστημίου και κανενός άλλου. Έτσι! η αξία, η αξιοπρέπεια και οι κόποι ενός επιτυχημένου επιστήμονα θα δικαιωθούν ακέραια και θα διατηρηθούν στο επίπεδο που το επιβάλλει η θέση αυτή, μέχρι της διαδοχής του.

ΔΕΥΤΕΡΟΝ: Η Σημερινή Πανεπιστημιακή κοινότητα

Η γενιά της σημερινής επιστημονικής πανεπιστημιακής κοινότητας, δεν εκτίμησε όπως θα έπρεπε την θέση της και τον ρόλο της μέσα στην ελληνική Κοινωνία. Δημιούργησε τον άκρατο συνδικαλισμό, έφερε στα Πανεπιστήμια τον κομματισμό, ή τουλάχιστον αδιαφόρησε για την είσοδο του φθοροποιού.

Πολιτική τοποθέτηση πρέπει να έχουν, όχι μόνο οι πανεπιστημιακοί ή οι φοιτητές, αλλά όλοι οι πολίτες που ζουν σε μια Δημοκρατική Χώρα. Όταν όμως ο Πανεπιστημιακός Λειτουργός εκφράζει την κομματική του προέλευση ή συμπάθεια, δεν είναι πολιτική τοποθέτηση, αλλά! κομματική.

Έτσι τα άθλια κόμματα που σκοπό έχουν να ελέγχουν κάθε κοινωνικό χώρο, πολύ περισσότερο θα επιδιώκουν να ελέγχουν το κάθε ένα για λογαριασμό του, την φοιτητική κοινότητα, με τις διαλυτικές συνέπειες στα πανεπιστήμια. Με την νοοτροπία αυτή, δυστυχώς δεν μπορεί να κοπεί ο ομφάλιος λώρος των φοιτητικών παρατάξεων από τα κόμματα, που τόσο βλάπτουν τα Πανεπιστήμια.

ΤΡΙΤΟΝ: Αδιαφορία σκεπτόμενων φοιτητών

Σήμερα φθάσαμε στο σημείο να κατηγορούμε τους σκεπτόμενους νέους, για την αποδοκιμασία τους προς την πολιτική και γιατί δεν θέλουν να έχουν καμία σχέση με το σύστημα αυτό. **Προσωπικά πιστεύω ότι αυτή η νεολαία έχει δίκαιο και με την στάση της αυτή στέλνει άλλο ένα μήνυμα, αθόρυβα, σταθερά και ουσιαστικά, ότι τίποτε δεν κάματε γι' αυτό με τις μέχρι σήμερα θέσεις σας, στάση σας και θεωρίες σας.**

Διδαχθήκατε και διδάξατε τους νέους μας την αντίδραση έναντι των αποφάσεων της Πολιτείας με τις κοινωνικές κινητοποιήσεις σας και με την κομματική καθοδηγούμενη συμμετοχή μαζί σας, εκμεταλλευόμενοι τον σφρίγχο, τον παλμό και την τόλμη της νεολαίας μας, προσπαθήσατε να τους πείσετε ότι έτσι θα σώσετε τον τόπο και όχι μόνο τον δικό μας, τους φέρατε τελικά κόντρα στην έννομη τάξη και εναντίον των μοναδικών οργάνων επιβολής της τάξεως σε μια Δημοκρατία.

ΤΕΤΑΡΤΟΝ: Πανεπιστημιακό Άσυλο

Μιλάμε για Πανεπιστημιακό Άσυλο. Πιστεύω ότι σήμερα πλέον, δεν υπάρχει μέσα στην πανεπιστημιακή εκπαιδευτική και φοιτητική κοινότητα άτομο σκεπτόμενο που να πιστεύει την ανάγκη ύπαρξης ασύλου στο χώρο των Πανεπιστημίων μας. Διότι! το «Άσυλο» πλέον στα Πανεπιστήμια είναι μια **ουτοπία**. Είναι δυνατόν να επικαλούμεθα σήμερα την ανάγκη του Πανεπιστημιακού Ασύλου, για την περιφρούρηση της ελευθέρως διακίνησης ιδεών στους χώρους των Πανεπιστημίων; Όταν! υπάρχει ελευθέρως διακίνηση ιδεών πάσης μορφής και προελεύσεως σ' όλους τους χώρους της χώρας μας, ακόμη και σ'

όλα τα Μ.Μ.Ε (Ρ/Α, Τ/Ο, πάσης μορφής έντυπο υλικό κ.λπ.). Άρα το περίφημο πλέον «Άσυλο», άλλους σκοπούς εξυπηρετεί και η μη κατάργησή του είναι απλά αδυναμία εξουσίας.

ΠΕΜΠΤΟΝ: Ασφάλεια Πανεπιστημίων

Ένα επίσης πολύ σοβαρό θέμα, που θα επιθυμούσα να αναφέρω που είναι και αυτό μια αδικαιολόγητη εξαίρεση για τα ελληνικά δεδομένα. Είναι απαράδεκτο, αδικαιολόγητο και εγκληματικό, παράληψη ουσίας, παρά τα δεινά που μέχρι σήμερα υπέστησαν τα πανεπιστήμιά μας, να μην έχει οργανωθεί μέχρι σήμερα η ασφάλεια των Πανεπιστημίων.

Δεν θα πρέπει το πρυτανείο και το διδακτικό προσωπικό ν' ασχολείται με θέματα ασφαλείας, συντηρήσεως εγκαταστάσεων και μέσων και με θέματα υποστηρίξεως της λειτουργίας των Πανεπιστημίων. Το προσωπικό αυτό, ανεπηρέαστο από άλλες λειτουργικές ανάγκες των Πανεπιστημίων, θα πρέπει να απασχολείται αποκλειστικά με το κύριο έργο των Πανεπιστημίων, που είναι η μετάδοση γνώσεων και με μελέτες κατόπιν αιτήσεων ή αυτεπαγγέλτως, όχι προσωπικές, αλλά πανεπιστημιακές και με τον συντονισμό πάντοτε της Πρυτανείας, επ' ωφελεία των Πανεπιστημίων.

Ορισμένες σκέψεις, κατά την γνώμη μου, για την οργάνωση και λειτουργία των ανωτάτων εκπαιδευτικών ιδρυμάτων:

- Υπηρεσία διαχειρίσεως και ελέγχου Οικονομικών.
- Υπηρεσία συντηρήσεως εγκαταστάσεων και μέσων.

- Υπηρεσία Υποστήριξης σε μέσα και υλικά ανάλογα με τις ανάγκες των Πανεπιστημίων για την εύρυθμο λειτουργία των.

- Το ελλείπον τέλος σοβαρό τμήμα ασφαλείας του Πανεπιστημίου (εγκαταστάσεων, μέσων και προσωπικού). Το οποίο θα φέρει αποκλειστικά την ευθύνη ασφαλείας. Ο υπεύθυνος ασφαλείας σε εξαιρετικές περιπτώσεις θα εκτιμά την κατάσταση και όταν εξαντλήσει όλα τα μέσα που διαθέτει και αδυνατεί ν' αντιμετωπίσει την κατάσταση, θα συνεργάζεται με την Αστυνομία, για την ασφάλεια από πάσης πλευράς των Πανεπιστημίων. Όπως και τώρα.

Και! πολλές άλλες διατάξεις, κατόπιν ρεαλιστικής μελέτης, οι οποίες θα προβλέπουν λεπτομέρειες για την εύρυθμο λειτουργία των Πανεπιστημίων μας.

EKTON: Αιέν Αριστεύειν

Είναι αδικαιολόγητο, είναι απαράδεκτο, είναι τραγικό, η Αθάνατη Ομηρική αυτή φράση που καθιερώθηκε παγκοσμίως, που καθοδηγεί την ανθρωπότητα και γενεές Ελλήνων σε έργα αθάνατα, με την νοοτροπία της δήθεν ισότητας της αριστερής λαθεμένης χωρίς τεκμήρια, να επιδιώκεται η απεμπόληση με διάφορους τρόπους από την παιδεία των νέων μας.

Είναι κρίμα ο τομέας της παιδείας μας, από τον οποίο αναμένουμε την ανόρθωση και ανάπτυξη της Πατρίδος μας, να δοκιμάζεται επί δεκαετίες από διάφορες ιδεοληψίες κομματικές και συνδικαλιστικές αθλιότητες, σε μια Ελλάδα που έχει τόσα πρότυπα.

Στην είσοδο της Σ.Σ.Ε υπάρχει εντοιχισμένη η φράση «Αιέν Αριστεύειν».

Επίσης στο πνεύμα καταδρομών στις Ελληνικές ειδικές Δυνάμεις αποτελεί Βασικό Στοιχείο.

Η «Αριστεία» δεν είναι για μια κατηγορία ανθρώπων, αφορά πλούσιους και φτωχούς, αφορά όλους τους ανθρώπους, όσους θέλουν να αναπτύξουν τα ταλέντα τους, στον δικό τους τομέα.

Στη σημερινή εποχή, η έννοια της "Αριστείας" είναι περισσότερο αναγκαία από ποτέ. **Η «Αριστεία» ως φάρος πρέπει να καθοδηγεί τους πολίτες για να αναπτύξουν και να αγωνιστούν για το καλύτερο.**

«Πρέπει αλήθεια να είμαστε υπερήφανοι για την σύμπτωση αυτή να γεννηθούμε Έλληνες. Και! Συνάμα να νοιώθουμε κάθε στιγμή, σε κάθε μας λόγο, σε κάθε γραμμή και στοίχο, που γράφουμε, πως έχουμε μεγάλη ευθύνη.» **N. ΚΑΖΑΝΤΖΑΚΗΣ**

Ιωάννης Μ. Ασλανίδης

Αντιστράτηγος ε.α.

Επίτιμος Διοικητής της Σ.Σ. Ευελπίδων